

SZENT ISTVÁN VÉDNÖKE

Soroksár-Ujtelepi Szent István Plébánia lapja
2010 október, Mindszent hava

...mint gyermek az anyja ölelésére

Vajon mi mond el többet egy emberről? Ha felsoroljuk az életrajzi adatait, vagy ha őt magát kérjük meg erre? Ha pubatolózza megpróbálunk rátapintani az élete középpontjára, vagy ha nekiszegezzünk egy konkrét kérdést, és a véleményét kérjük? Vértessaljai László atyát októberi búcsúnk meghívott vendégét, a Mária utcai Jézus Szíve Plébánia vezetőjét kértem meg szeptember 15-én, hogy mesélje el élete legfontosabb állomásait. De úgy, hogy közben értékelje azt is, hogy vajon ezen állomásoknál jelen volt-e a Szűzanya, és ha igen, miként? Hogy miért fontos a dátum? Rögvest kiderül.

-Mária mindig jelen volt az életemben – Máriásan. Hogy ez mit jelent? A nagyfiaknak az életében az édesanya másként van jelen, mint a kisgyermekeknek: nem döntést hoz helyettem, nem a gondokat oldja meg, de jelen van az életemben. Egyszerűen csak ott van. Ahogy ma is, amikor ez a riport készül, a Fájdalmas Szűzanya napján, amikor Mária ott áll a kereszt tövében, nem csinál semmit, csak áll. De ez az ő szótlán jelenléte alapvetően befolyásolja az én életemet.

Máriát én a családjában találom meg, és Máriát a családban kerestem. Amíg otthon éltem, addig a saját családomban,

amikor pap lettem, akkor az egyházban, az új családomban találtam meg, hiszen az Egyház Anyja is Mária. Gyerekkorom imádságának legfontosabb sorai: „családomnak kiseded háza Názáretnek legyen mása”. Názáretről sok képem volt, és Názáretnek a közepe: Mária. Egy imádságos töltekezés a názáreti házzal – ezt jelenti számomra a gyerekkor. Mária azonban nem értelmezhető önálló lényként számomra, hanem inkább úgy mint egy család része, hiszen ő József jegyese, amellel hogy Jézus anyja. Egy lány, aki szeret egy férfit. Mint ahogy az én anyám szerette az apámat. És én ezt láttam olyan gesztusokból, hogy amikor apám hazaért a munkából, leült enni és megtörte a kenyeret, és anyám rátette a kezét az övére. És anyám engem is szeretett ezzel a szereteteli mozdulattal. Nem is lennék kerek ember, ha nem láttam volna, hogy apám és anyám hogyan szeretik egymást.

A következő fontos mozzanat az egyetemi éveimben bontakozott ki: amikor Veszprémben egyetemista voltam, akkor találkoztam a Regnum Marianum közösséggel, és a papi elhivatásomat tulajdonképpen ennek a tagjaként kaptam meg, tehát egy Máriás Ország nevű közösségben. Egy olyan közösségben, amely Mária zászlója alatt „küzdeni, harcba siet”. Ott találkoztam egy tudatos, reflektált, teológiailag tiszta, túlzásoktól mentes Mária-tisztelettel, amely középpontjába Jézust állította.

A római diákságom alatt egyrészt nagyon fontos és élő példa volt előttem II. János Pál pápa személyében, aki az egész világot meglepte nagyon erős érzelmi Mária-tiszteletével. És a diáktársaim között is hasonlóval találkoztam: a kollégi-

umban szerveződött szemináriumi imacsoporthoz a mi csoportvezetőnk egy mélyen Mária-tisztelő bajor fiú volt.

A pappá szentelésem után tíz éven keresztül lelkipásztorkodtam, az élet két lényegi és segítségre szoruló szakaszának, a gyermekségnek és az öregségnek a gondozását láttam el különösen Máriás lelkülettel. Akkor tapasztaltam meg azt, hogy amikor még nem, és amikor már nem tudunk önállóan létezni, akkor a segítség az anya, Mária.

Majd a jezsuita rendbe léptem be, ott éppen úgy megtaláltam a Mária-tiszteletet hiszen a rendalapítónk, Szent Ignác baszk volt; bennük szintén nagyon erős a Mária-tisztelet, s ez az egész jezsuita rendet áthatotta.

-Máriánál a kulcsszó a család. És Jézusnál?

-Jézusnál is. Jézus az Isten Fia, az életem tengelye, akinek a jegyében egyszer megkereszteltek, aki engem személyesen megszólított, és elhívott, akinek én ezért lettem a küldöttje, apostola, mindenféleképpen Ő az életem Alfája és Omegája. Az Ő anyja úgy kapcsolódik énhozzám, ahogyan Őhozzá. Ha szeretem Jézust, akkor szeretem a szülőjét is. Hiszen Mária az aki nekem adta Őt, az életem közepét. De ebből is látszik, hogy Jézus sem egy önálló, lehatárolt személyiség, nem apjától-anyjától elszigetelt lény. Jézus nekem azt a valakit jelenti akivel barátságban vagyok, ugyanakkor az Istenség, aki előtt leborulok. A barátság alapja az, hogy Mária nekem adja az Ő Fiát. Nem tudom elérni Jézust anélkül, hogy valamilyen formában tudomásul ne venném Máriát. Maga Jézus küld engem az anyjához, és az Apjához. Jézus beemel engem az Ő családjába, ami a Szent Család.

-A mi plébániai közösségünk is főként családközből áll. Hogyan őrzetik meg tisztaságukat a családok, és hogyan válhatnak egyházunk tartóoszlopaivá?

-A legfontosabb katekézist a család adja, erre kell törekedni. Nem úgy mint hittanórán, hanem szülőknek „élesben”, folyamatosan és magától értetődően kell sugározniuk, hogy az otthonunk, ez a ház: az Istené. A gyerekkorban nagyon komoly gyökerek vannak, a kisgyerekeknek a szülőkkel való kapcsolatuk minden. Istenüknek az arca apa-, és anyarcú lesz, a Máriáról alkotott képük a följük hajló édesanyjuk arca lesz. S ennek az az alapja hogy Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtett bennünket.

Nagyon fontos annak imádságban történő tudatosítása, hogy velünk az Isten. Akik a gyerekeiket öntudatosan nevelik, ott a gyerek belenő ebbe: megtanul szólni, imádkozni Istenhez. Egy olyan család, ahol a gyertya, feszület, vagy Mária-kép, a Szent felé fordulás a családon belül megvan, ott mindez egy folyamatosan meglévő alappá lesz, ez lesz az alapja a későbbi templomba járásnak, hittanórán részvételnek, zárandoklatnak. Az imádság értelme az, hogy

időnként meg kell állni: ha ugyanis én Isten nevében járok el, az a lelkiület tölt el engem, akkor azt indítanom kell – ez a reggeli imádság, ezt nem olyan egyszerű megtenni, tudom. Az esti könnyebb: a családdal megállni, elcsendesedni, elköszönni, megköszönni a napot, bocsánatot kérni; az a fontos benne, hogy a gyerek megtapasztalja azt, hogy nem a szuperjóság a fontos, hanem az Isten szeretete.

-Aki a plébániánkról ismeri Önt, azt tudja, hogy amikor csak teheti részt vesz a Márianosztrai Zárandoklaton, de úgy tudom máskor is szívesen zárandokol. Mi az, ami Önt személyesen megérintette, és mit adhat ez a - talán néhányak szemében idejétműltnak tűnő - vallási gyakorlat?

- A zárandoklással a Regnum Marianum-on belül találkoztam. Akkor, a '80-as évek közepén a hitért meg kellett küzdeni, éppen ez adott erőt ahhoz hogy az ember nekiinduljon, ez tudatosította, hogy Máriához vonulni megéri a kockázatot. Ezek a zárandoklások olyan mély intenzitásúak, amihez fogható élmény több talán nincsen. Mert ez éppúgy imádság, éppúgy szellemi reflexió, és éppúgy közösség is, és a lényege az

hogy egy nagyobb létszámú csoport, egy világos cél érdekében útra kel, csak azért hogy egy személynek, Máriának tetsző legyen, az ő kedvéért. Nem akarok semmit, nincsen semmi különösebb kérésem, egyszerűen a gyerekeknek jó ott lennie az anyjánál. Ez a Mária-zárandoklás lényege. Ha a modelljét akarom megragadni a zárandoklásnak, akkor kicsi gyereket látok, aki tipeg-topog, játszik, és egyszer csak magától értetődő lesz számára, hogy neki most az anyjára van szüksége. Hozzásiet, az anyja megöleli, semmit nem beszélnek, semmilyen informatív esemény nem játszódik le, a gyerek visszamegy, megint sokáig játszik, majd ugyanez a dolog megtörténik újra és újra. A gyerek gyerek-mivoltát nem a játék, hanem az időnkénti megölelés adja meg. A Mária-zárandoklás identitást ad, a maga intenzitásánál fogva, úgyhogy erre rászorulunk időről időre.

Sz. Horváth Edina

Idén is szeretettel várunk minden zárandokot templomunk októberi búcsújára!

Október 17. vasárnap 11 óra

Vendég atya: Vértesaljai László jezsuita atya

BÚCSÚNK PROGRAMJA:

9 órától zárandokok fogadása

11 óra Ünnepeles rózsafüzér

12 óra Ünnepi Szentmise, utána körmenet a Szűzanya feldíszített szobrával.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

(Bp. 1237 Szent László út 149 tel.: 0630-266-3587; Megközelítés: A határ úti metró állomástól a 123- as busszal, autóval az M0-ás autótút felől az M5-ös bevezető szakaszán érdemes jönni.)

Méltóképpen fogadjuk a vendégeket

A közelmúltban felhívtak a Mária Rádióból, hogy beszélgethetnénk-e élő adásban egy adott témával kapcsolatban. Igent mondtam, majd a műsor végén – de még élő adásban – megkérdezte a műsorvezető: *„Soroksár-Újtelepen most is olyan szép virágos és gondozott a templomkert, mint amilyen szokott lenni?”* Egy kis hatásszünet után válaszoltam rá, majd elgondolkodtam: Tényleg ilyen híres a templomkertünk? Ezek szerint: igen. Ennek apropóján kerestem fel templomunk kertészét, Szabó Jánosné Erikát, aki stílszerűen a kertjében fogadott.

A helyszínt nem volt nehéz megtalálni, mindenhol virágok, bokrok, cserjék, szinte minden négyzetcentiméter be van ültetve valamilyen növényvel. Először arról kérdeztem Erikát, hogy mióta járnak ebbe a közösségbe?

-Eleinte csak a Magyarkúti családot ismertük, mivel a lányaink egy iskolába jártak, az ő barátságuk által mi szülők is megismertük egymást. Hitéleti dolgokban – például a lányunk első áldozásra való felkészítésében – segítettek és támogattak minket. Ők szorgalmazták, hogy járjunk ebbe a közösségbe.

-Neked tanult szakmád a kertészkedés?

-Igen, öt évet jártam az Asztalos János Kertészeti Szakközépiskolába, ami érettségít és technikus minősítést is adott.

- A templomunk kertjét mióta gondozod?

-Eleinte még más végezte ezt a feladatot, de ahogy beleszóportunk ebbe a közösségbe, kertész szemmel látva feltűnt, hogy a növények felett eljárt az idő, egy részüket ki kellett vágni, másokat át kellett ültetni. Attila atya látószögébe akkor kerültem, amikor közöltem, hogy én kertész vagyok, lennének ötleteim a templomkert rendbe hozatalára. Ettől kezdve megkaptam állandó feladatnak a templomkert rendezését, karbantartását. Ezen túlmenően két évvel ezelőtt a templomkert a kétszeresére nőtt. Az atyával egyeztetve, de a saját elképzeléseim alapján választottam ki az ültetendő fák, bokrok fajtáját és helyét, majd új virágágyásokat alakítottam ki, mindezt úgy, hogy a régi kertrésszel harmonizáljon.

-Mindez egymagadnak hatalmas feladat, kapsz-e valamilyen segítséget?

-Természetesen kapok segítséget, többet is. Egy nyugdíjas néni szokott jönni kapálni, gyomlálni, öntözni vagy éppen az aktuális munkákat elvégezni. Továbbá tavasztól őszig hetente szükséges a fűnyírás, ehhez férfi munkaerő kell. Tamási Feri

a virágoskertben és a konyhakertben át a fóliasátorig bezárólag egyáltalán nem használok vegyszert. Helyette inkább próbálom a lehető legjobb körülményeket biztosítani a növényeknek, hogy minél kevesebb kártevő támadhassa meg azokat. Öröm számomra, amikor a reggelihez a saját kertemből viszem be a garantáltan vegyszermentes és egészségtől kicsattanó paprikát, paradicsomot vagy uborkát.

-Térjünk vissza a templomkerthez. Mik a további tervek?

-Az utcafronton lévő fákon sajnos vandálok „keze munkája” látható, ezeket ki kell cserélni. A legelszomorítóbb, hogy némelyik már ki lett cserélve, most ezeket újból ki kell ásni és a helyükre újakat kell ültetni. A szabadon lévő füves területre tervezek még néhány olyan fát, ami illik a környezetbe.

-Sok Mária-tisztelő zárandok testvért várunk a közelgő templombúcsúra. Mivel készülsz erre az alkalomra?

-Mindenféleképpen szeretnék ünnepélyes jelleget adni a kertnek. Valószínű, hogy árvácskát és krizantént fogok ültetni, mert ezek ünnepi hangulatot sugároznak és bírják az őszi időjárást is. Öröm számomra, hogy munkámmal hozzájárulhatok az ünnepi jelleg kialakításához. Hiszem, hogy ha az ide érkező vendégek érkezéskor a szép kertet látják elsőként, és távozáskor ezt látják utoljára, akkor kellemes élményekkel mennek haza és legközelebb is szívesen térnek vissza.

Márton Tamás

A felsőzsolcai Hankó család

Hankó Tiborné egyedülálló özvegy, aki 4 fiú gyermekét 2001. óta egyedül neveli. A gyermekek 9, 12, 13 és 16 évesek. Az anyuka szinte segítség nélkül van, mert édesapja, édesanyja meghalt, testvére nincs.

Házukat a nagyszülők telkén két évvel ezelőtt építették a négy gyermekre felvett szociálpolitikai kedvezmény és bankhitel segítségével.

A végzetes júniusi napon az egész család homokzsákokkal védekezett, de képtelenek voltak megküzdeni az árral. A víz elől Miskolcra menekültek, ismerősöknél húzták meg magukat. Csak két nap után tudtak visszatérni otthonukba. Még ekkor is combig érő víz állt a házban. Az épületben jelentős károk keletkeztek, a fürdőszoba egyik oldalát ajtóstul le kellett bontani, a csempék folyamatosan hullanak a megmaradt falakról, a kéményt - amibe az egész ház fűtését biztosító kályha volt bekötve - szintén le kellett bontani, az aljzatbeton több helyiségben megsüllyedt, új betonra és burkolatra van szükség.

A legsürgősebb teendő a kémény helyreállítása, mert enélkül nem tudnak fűteni.

A család biztos bevétele összesen 123.000 Ft (árvaellátás, családi pótlék), rendszeres kiadása a hiteltörlesztésre fordítandó 32.000 Ft. Az édesanya jelenleg önkormányzati közmunkán dolgozik, a sors fintoraként most azokat a homokzsákokat üríti ki a minimálbérnél kisebb összegért, amelyeket éjt nappallá téve töltöttek tele annak idején a házukat védve.

A jótékonysági koncert teljes bevételét a Hankó családnak adományozzuk építési anyag formájában.

A jótékonysági hangversenyen fellépők bemutatkozása

Széll Cecília

Énekesi tanulmányaimat a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetem ének-zene, karvezetés szakán és magánúton végeztem. 2000 óta a Nemzeti Filharmonikusok tagja vagyok, ahol 2007-ben elnyertem az Év Énekesé Díjat. Repertoáromban jelentős helyet foglalnak el az oratóriumok, az operairodalomban pedig a lírai koloratúrszoprán szerepek. Több ösbemutató fűződik a nevemhez, gyakran hívnak nemzetközi fesztiválokra és koncertekre vendégszereplőként, valamint számos lemezfelvételen működtem közre.

Dézsai Erika

10 éves koromban kezdtem fuvolázni a XX. kerületi zeneiskolában Mikus György tanár úrnál. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola elvégzése után a Zeneakadémián és a Stuttgarti Zeneművészeti Főiskolán szereztem meg fuvolaművészi diplomáimat. Dolgoztam a Nemzeti Filharmonikus Zenekarban és a MÁV Szimfónikusoknál. Jelenleg a Budapesti Operettszínház első fuvolása vagyok. Kisfiam 3 éves, családommal Pesterzsébeten élek.

Kiss Levente

9-10 éves koromban a szüleim javaslatára kezdtem zeneiskolába járni, a klasszikus gitárt, mint hangszert magam választottam, elsősorban azért, mert szép hangja van, nem túl hangos és magammal lehet vinni bárhová. 2 évig Pesterzsébeten jártam zeneiskolába, majd miután a tanárom kilépett a zeneiskolából, a következő 3 évben a magántanulója lettem. Ezt követően felvételt nyertem a Weiner Leo Zeneművészeti Szakközépiskolába, ahol jelenleg végzős hallgató vagyok. Céлом, hogy gitárművész legyek, ennek érdekében szeretnék felvételizni a Liszt Ferenc Zeneakadémiára.

Dücső Levente

18 éves vagyok, érettségi előtt álló gimnazista. 11 éve járok zeneiskolába, 9 éve klarinétozom. Tanárom Kiss Tibor, a Galambos János Zeneiskola fafúvós tanára. Háromszor vettem részt országos klarinét-versenyen, hat éve elnyertem a Zeneiskola kitüntető elismerését, az Aranygyűrűt. Rendszeresen részt veszek az iskola koncert programjaiban belföldön és külföldön egyaránt.

Templomunk énekkara

A többszólamú vegyeskart Bárkányi Gabriella, templomunk kántora alapította 2003-ban. Az énekkar tagjai kizárólag a plébániai közösséghez tartozó énekesek. Repertoárjuk igen széles skálán mozog, a klasszikus egyházi zenétől egészen a könnyűzenéig terjed. Az egyházi ünnepeken illetve templomunk búcsúin rendszeresen fellépnek, így színesítve ezen ünnepi alkalmakat.

Jótekonny célú
HANGVERSENY

egy felsőzsolcai család támogatására
a soroksár-újtelepi Szent István Plébánia
közösségének szervezésében

Időpont: 2010. október 9., szombat, 18.00 óra

Helyszín: Budapest XXIII., Szent László u. 149.

A koncerten közreműködnek plébániai
közösségünk tagjai:

Szék Csécília – szoprán, Nemzeti Filharmonikusok

Dézi Erika – fuvola, Operettszínház

Kiss Levente – klasszikus gitár,
végzős konzervatóriumi hallgató

Dücső Levente – klarinét, a Galambos János
Zeneiskola

„Aranygyűrűs” növendéke

Templomunk énekkara vezényel

Bárkányi Gabriella – kántor karnagyunk

A hangversenyre a belépés ingyenes.

Az árvíz-sújtotta család részére szánt pénzbeli
adományait a helyszínen adhatják át
vagy átutalhatják a Szent István Plébánia
OTP 11718000-20417903 sz. számlájára.
Kérjük közleményként feltüntetni: „**Árvíz**”.

Hisszük, hogy „*Isten a jókedvű adakozót szereti*”.
(2. Kor.9,7)

A koncert után mindenkit hívunk és várunk egy
szerény agapéra (pogácsa, sütemény, tea), közös
beszélgetésre, ismerkedésre.

Templomunk megközelítése BKV-val:

- Határ úti metrótól, 123A-as busszal végállomásig (Szentlőrinci úti lakótelep), vagy 123-as busszal a Szent László utcai megállóig (innen 2-5 perc séta a templomig)
- Csepel irányából Pesterzsébet városközponton keresztül az 35-ös busszal a végállomásig úti lakótelep)

Tündérberek

2.rész

Sötét éjszaka keltek át az erdön, sem a Hold, sem a csillagok nem adtak fényt az utazóknak, így teljes feketeségben haladtak a Holtak Erdejének hátborzongató, kanyargó ösvényein. A fehér ködfoltok, mint pókhálók nyúltak el a fák között, a harcosok szívére félelemként telepedett le az erdő gonoszsága. E nyomasztó és rendkívül hosszú éjszaka után, hajnalban, mire kiért a sereg az erdőből, már teljesen el volt csüggedve a csapat. A hajnali fényben egy lepusztult, romokban álló falu tűnt fel. Zerind és serege reményüket elveszítve méregették a falut, látták, mekkora pusztítást tudnak véghezvinni a kapcaföldiek. A megmaradt falusiak nagyon barátságosak voltak, próbáltak segíteni az utazóknak, de mivel semmijük se maradt a pusztítás után, nem nagyon tudtak mit adni nekik. A lovasok ezután továbbindultak, és a falu szélén egy különös szerzettel találkoztak. Egy aprócska ember ült egy düledező ház előtt, és kalapokat szőtt. Ő volt Tarcal, a Kalapos Törpe. Tarcal megkérdezte a harcosokat, hogy mit keresnek itt egy ilyen romokban álló faluban, Zerind pedig elmesélte, hogy a király elveszett seregét akarják meglelni. Tarcal azt mondta, hogy legjobban teszik, ha elmennek a Varázserejű Tóhoz, mert ott biztosan megtalálják a választ a kérdéseikre. A törpe el is mondta, jó részletesen, hogy merre van a Varázserejű Tó, a széllóvasok pedig új erőre kapva elindultak a Tóhoz.

Mentek, mentek az úton, s egyszer csak egy otromba szakállas emberrel találkoztak, aki azt mondta nekik, hogy tud egy sokkal jobb, és rövidebb utat a Tóhoz, és felküldte őket egy hegyre. Zerind nagyon megörült, hogy rövidebb utat találtak, de a hegyen nagyon nehéz volt haladni, útközben pedig

farkasok támadták meg a sereget. Miután elbántak a farkasokkal, tovább haladtak a hegytetőn, s egyszer csak az egyik ló elé egy vipera kúszott, amitől a paripa megijedt, és ledobta a lovasát. Zerind odarohant, és kardjával kettőbe vágta a kígyót, s ahogy a kígyó meghalt, a szakállas ember kacagó hangját hozta a sereghez a szél. A harcost, akit ledobott a lóva Zoárdnak hívták, és szerencsére az ijedségtől nagyobb baja nem esett. Mikor tovább indultak volna, Zoárdot figyelmeztették, hogy elhagyta a tarisznyáját, mikor leesett a lóról. Zoárd azt mondta, nem fontos a tarisznya, de az egyik lovas visszament érte. A hegytető kopár volt, és félelmetes, a legtetején pedig egy villám sújtotta, szénné égett fa állt. A széllóvasok minél előbb le akartak jutni a hegyről, csak hogy nem tudták, merre menjenek. Estére eljutottak a Fazekások Falujába, ahol megpihentek, de reggel arról kaptak hírt, hogy a Királyságot veszély fenyegeti, így hát vissza kellett fordulniuk. A sereg szomorú volt, nem hogy a királlyal, de a király hírével sem találkoztak, továbbra sem tudták, mi történt Belián elveszett seregével.

Mikor hazaért a sereg, elmesélték történetüket az otthoniaknak, Zoárd pedig, amint kinyitotta tarisznyáját, egy levél esett ki belőle. Az pedig Belián király levele volt, aki megírta Zerindnek és harcosainak, hogy mi történt. Belián azt írta, hogy őneki to-

vábbra is Tündérberekben kell rejtőzködni, és a népével kell maradnia. Ő majd segít a tündérberekieknek, ha bajban vannak, és kitart mellettük, akármit is tesznek a kapcaföldiek. Zerindnek pedig azt a feladatot adta, hogy emlékeztessék a Királyságban élőket Tündérberekre, el ne hagyják őket, és segítsék őket, amiben csak tudják. Ezért hát te se feledd el Tündérbeket, tudd, hogy ott is széllóvasok élnek, és hogy az is a Királysághoz tartozik!

Blans,
egy széllóvas

Együtt a „rögös” úton, avagy lelki élmények a felnőtt hittanon

Sokan, főleg családostok, - úgy éljük meg, hogy most kezdődik az év, kezdődik az iskola és a szabadságok után munkánk is „újra kezdődik”. S a szürkülő hétköznapok között már nagyon várjuk a felnőtt hittan újra indulását (habár nyáron sem volt teljes szünet).

Olyan ez a közösség nekünk, mint sivatagi vándornak a zöldellő oázis.

A lényeg valóban a közösségen van, mégpedig a valódi-keresztény közösségen, melyet csak a Szentlélek ereje tud keltezőképpen összetartani és működtetni. Így alakulhatott ki nagyon jó összhang közöttünk és lelki vezetőnk, Attila atya között.

Körben ülve, a meghitt hangulatban feloldódva, gátlások nélkül mindenki elmondhatja legutóbbi lelki élményeit, problémáit, sikereit. A mai este - mint minden évkezdő és -záró hittan - egy rövidített szentmise keretei között zajlik. Fontos része az estnek a közös ima, időnkénti zsolozsma, amelyek alatt egyéni felajánlásainkért is könyörgünk.

A „valódi” hitoktatást Attila atya Pál Phylemonhoz írt levelével kezdi, melyből kiderül, hogy keresztény közösségben a rabszolgatartó és a rabszolga is testvérré válhatnak.

Lukács Evangéliumában Jézus megdöbbentő szavaival szembesülünk: „Ha valaki követni akar, de nem gyűlöli apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fivéreit és nővéreit, sőt még saját magát is, nem lehet a tanítványom.” Mit jelenthet Jézus szájából a gyűlölet szó? Talán fordítási hiba?

A terem csendjében felforrósodik a levegő, belül mindnyájan a Lélek hangjára figyelünk.

Nem fordítási hiba, hanem kemény provokáció! Valódi kereszténnyé csak kemény küzdelem és lemondások árán válhatunk, akár legközelebbi hozzátartozóinkkal-barátainkkal is szembe fordulva, ha Jézus úgy kívánja. Ha nem Isten áll mellettünk, gondolataink és cselekedeteink középpontjában, s érte nem tudunk mindenről lemondani és minden nehézséget, „keresztet” vállalni, kereszténységünk csak látszat, „szalonkereszténység”.

A szellemi erőfeszítések után a felajánláshoz-szentáldozáshoz üljük körül az asztalt.

A csendben csak a gyertyák lobognak. A helyzet egyszerűsége, ugyanakkor felemelő volta az egykori, az apostolok által körülült asztalt-termet idézi.

Az este végén, kötetlen-baráti beszélgetések mellett azért a „földi örömeinknek” is áldozunk egy kis agapé formájában.

Reméljük, hogy hittan csapatunk további lelkes érdeklődőkkel is bővül.

2010. szeptember 9. csütörtök

SZI

Elég sok mindenben egyet tudok érteni a fenti mondatokkal. Nekem is sokszor olyan mint a szomjazónak a forrás vize. Még akkor is ha állandóan – most nem viccelek: szinte minden alkalommal – megvívom a magam kis csatáját önmagammal mielőtt elindulunk. („Jaj, annyi vasalniaivalóm van, meg megint nem foglalkoztam eleget a gyerekekkel, és be is kéne vásárolni, és Istenem, milyen jó lenne egy este, amikor senki nem megy sehová!”) De amikor odaérünk, akkor már nagyon-nagyon jó! Még akkor is, ha csak most tanuljuk egymást. Mert meg kellett szokni azt is, hogy őszintén elmondhatjuk egymásnak, hogy mi bánt, vagy minek örülünk. Mindenki fél ilyenkor: mit szólnak hozzá a többiek – akik valljuk meg: végülis idegenek (voltak) számunkra. Aztán az ember kiböki, és nem történik semmi. Nem szakad ránk a plafon, nem néznek a többiek furán, sőt, ha jól hallgat az ember, akkor kihallhatja a többiek szavából a saját küzdelmeinek és örömeinek visszhangjait. Persze, mindenkinek másféle problémái vannak, de a harc amit önmagunkkal vívunk, és a fegyvereink (imák, elhatározások) ugyanazok. És igen, nagyon jók a témák is, olyan dolgokról beszélgetünk, amikről lehet hogy hallottunk már, de biztos nem más testvéreinkkel együtt gondoltuk át. Sokszor megéljük, hogy egy-egy vélemény, hozzászólás, Attila magyarázata milyen sokat gazdagít az eredeti felfogásunkon. Felnöttekkel, felnőtt módon a hitünkről beszélgetni – az este minden pillanata megéri! Mert ritka, tényleg ritka az ilyen lehetőség. Van baba-mama a legfiatalabbaknak; van ovis hittan, van az összes iskolás korosztálynak, és az ifiknek. Számos plébánián van hittan a katekumeneknek, és a lelkeségi mozgalmak tagjai is találkoznak, és imádkoznak együtt. És a „maradék”? Nekik szól a mi felnőtt hittanunk! Gyertek el, és töltsétek velünk egy estét! Nem kötelező mondani semmit, nincs névsorolvasás, és nem muszáj végig maradni. Kéthetente csütörtökön este várunk minden felnőttet!

-a szerk.

E-vangélium

Tegyük a szívünkre a kezünket és valljuk meg, hogy a melyikkel foglalkozunk többit naponta, a számítógéppel vagy a Bibliával? Melyik van elérhető közelségben, a számítógép vagy a Biblia? A gyerekek mivel foglalkoznak szívesebben, a számítógéppel játszanak, vagy a Bibliát olvassák? Meggyőződésem, hogy az esetek 99 %-ában a számítógép győzött. Különösen aktuálisak ezek a kérdések most, a Szentírás Vasárnapja környékén.

Egy pár éve - egy okos ötlet alapján - összekötötték a kellemest a hasznossal. Aki feliratkozik az evangélium e-mail listára, annak mindennap reggel hatkor megküldik e-mail címére az aznapi evangéliumot a hozzátartozó elmélkedéssel és imával. Feliratkozni a www.evangelium.katolikus.hu címen lehet. A feliratkozottak száma jelenleg kb. 22.000 fő. Az internet adta lehetőség nagyszerű eszköze az evangélium hirdetésének. Aki teheti, éljen a világhálóban rejülő evangelizációs lehetőséggel.

Márton Tamás

HIRDETÉSEK

A XXIII.kerület Vasfű u. 23 alatt épülő négylakásos társasházban még 3 db 50nm-es lakás leköthető. Minden lakáshoz saját használatú kertész és gépkocsibeálló tartozik! Kiváló hőszigetelés, alacsony rezsi! Ár.15,5-16,5 M Ft.
Tel.:06-20-9289-801, Web: www.vasfuu.hu

Soroksár csendes, nyugodt részén a Csibuk és Sürgöny utca sarkán négylakásos sorházban még három kulcsrakész lakás eladó. 89 nm,saját gépkocsibeálló, 19 nm terasz.

Ár:26,5 M Ft. Tel: 06-20-9289-801
WWW.CSIBUK.RT.HU

MEGHÍVÓ

Szeretettel várunk minden érdeklődőt
POMÁZI ZOLTÁN,
a legendás Bojtorján együttes
zenekarvezetőjének koncertjére,
2010. november 7-én 16.00 órakor.

A koncert teljes bevételét, valamint az előadás után eladott lemezekből befolyt összeget a székelykapu felépítésére fordítjuk!

Belépő díj: 300 Ft.

Mindenki hozzon magával még két embert, hogy céljaink megvalósuljanak!

Yvette virágüzlet

Virág, ajándék, alkalmi, menyasszonyi csokrok, kosarak, koszorúk megrendelhetők
1237 Bp. Vörösmarty u. 221.
Tel.: 284 86 14
Február végétől a Sósomocsár u. 9-11 szám alatt nyíló új virágboltunkban is

Urnafülkék válthatók a **Fatimai Szűzanya Templom** altemplomában.

Érdeklődni lehet a templom nyitvatartása idején a sekrestyében.
Tel.: 0630 266 3587

Szent István Védnöke

Megjelenik havonta 2500 példányban Soroksár-Újtelepen a Fatima Csillaga alapítvány gondozásában

Felelős kiadó: Király A. plébános,
Szerkesztő: Szabóné Horváth Edina,

Kiadvány szerkesztő: Simoncsics Gy.,

Hirdetések: Tamási F. Tel.: 0620 9289 801

Cím: Szt. István plébánia 1237 Bp. Szt. László u. 149.

Mobil: 0630 266 3587, tel.: 630 2100

Email: fatimaiszuzanya@t-online.hu, Honlap: www.fatimaiszuzanya.hu